

Το Μετέωρο Βήμα του Πούτιν.

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς.

Βλαντιμίρ Πούτιν

Βολοντίμιρ Ζελένσκι

"Ο πρόεδρος της χώρας δεν μπορεί να αλλάξει την χώρα από μόνος του. Αυτό που μπορεί να κάνει είναι να αποτελεί το παράδειγμα".

"Βολοντίμιρ Ζελένσκι".

Την 05:00 της 24^{ης} Φεβρουαρίου 2022, ο Πρόεδρος της Ρωσικής Ομο-σπονδίας Βλαντιμίρ Πούτιν διέταξε τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας του να εισβάλλουν στην Ουκρανία, ενέργεια που σηματοδότησε την έναρξη ενός πολέμου με απρόβλεπτες συνέπειες. Δικαιολόγησε την απόφασή του επικαλούμενος:

1. Την προστασία των ρωσόφωνων πολιτών των επαρχιών Ντονέσκ και Λουγκάνσκ, την ανεξαρτησία των οποίων είχε αναγνωρίσει από την 21^η Φεβρουαρίου 2022.

2. Την αποναζιστικοποίηση της Ουκρανίας από την εθνικιστική ηγεσία της.

3. Την απαγόρευση ένταξης της Ουκρανίας στο NATO και την αποστρατικοποίηση της προκειμένου να προστατεύσει την Ρωσία.

Η Ρωσία με την χρήση βίας επιζητεί να επιβάλλει την βούλησή της επί της Ουκρανίας. Θα το επιτύχει εφόσον αποδιοργανώσει τις ένοπλες δυνάμεις της, καταστρέψει τις υποδομές της και προκαλέσει μεγάλο αριθμό ανθρώπινων απωλειών, ώστε να κάμψει την θέληση των Ουκρα-

νών να συνεχίσουν τον πόλεμο. Αυτό θα σημάνει την παράδοση της Ουκρανίας και την αναγνώριση της Ρωσίας ως νικήτριας της συρράξεως. Προς το παρόν, οι μάχες συνεχίζονται και ο χρόνος θα δείξει ποια θα είναι η τελική έκβασή της. **Να μην ξεχνάμε ότι την πολεμική σύγκρουση μπορεί να την ξεκινήσεις όποτε θελήσεις, όχι όμως και να την τερματίσεις.**

Από την μέχρι σήμερα (13 Μαρτίου 2022) εξέλιξη των επιχειρήσεων τα ρωσικά στρατεύματα έχουν καταλάβει την Χερσώνα, πολιορκούν το Χάρκοβο, την Μαριούπολη και επιχειρούν να κυκλώσουν το Κίεβο. Ο απώλειες σε νεκρούς από πλευράς ρωσικού στρατού εκτιμώνται σε 5 με 6 χιλιάδες, ενώ του ουκρανικού μεταξύ 2 και 4 χιλιάδων(πηγή:THE GUARDIAN).

Οι ρωσικές δυνάμεις(200.000) κρίνονται ανεπαρκείς για την έκταση της χώρας και η επιλογή τριών αξόνων εισβολής τις διέσπειρε περαιτέρω. Οι Γερμανοί κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, στον τομέα της Ουκρανίας χρησιμοποίησαν 5 στρατιές(800.000 άνδρες), υπό τον Στρατάρχη Γκερντ Φον Ρούστεντ[1], στην Επιχείρηση Μπαρμπαρόσα(22 Ιουνίου 1941)[2]. Η επιχείρηση των ρωσικών στρατευμάτων στην Ουκρανία παραπέμπει στις εισβολές στην Ουγγαρία[3] το 1956 και στην Τσεχοσλοβακία[4] το 1968. Ο αριθμός των στρατευμάτων που χρησιμοποιήθηκαν τότε ήταν πολλαπλάσιος των σημερινών.

Ο Πούτιν υποτίμησε τη βούληση των Ουκρανών να αγωνισθούν για την υπεράσπιση της πατρίδος τους. Οι αμυνόμενοι μάχονται «υπέρ βωμών και εστιών», ενώ από τους επιτιθέμενους λίγοι είναι αυτοί που πιστεύουν ότι τους βλέπουν σαν «ελευθερωτές της χώρας». Το κίνητρο στον πόλεμο αυξάνει το ηθικό και δυναμώνει την θέληση.

Η τακτική του Ουκρανικού στρατού να μη αντιπαρατεθεί με το Ρώσικό σε ανοικτό πεδίο, αλλά εντός των πόλεων τον ευνοεί.

Εκτιμώ ότι είναι πολύ απίθανο να χρησιμοποιηθούν χημικά και βιολογικά όπλα. Με τις εμπόλεμες δυνάμεις να είναι πολύ κοντά και τους αμάχους να μην έχουν απομακρυνθεί, η χρήση αυτών των όπλων θα οδηγούσε σε ανεξέλεγκτες απώλειες, όχι μόνο στους αμυνόμενους, αλλά και στους επιτιθέμενους. Η ρίψη χημικών εντός πόλεων θα έχει ολέθρια αποτελέσματα και θα προκαλέσει την παγκόσμια κατακραυγή.

Χάρτης καταστάσεως με την 11 Μαρτίου 2022, πηγή BBC.

Η κατάληψη του Κιέβου, εκτάσεως 800 χλμ² είναι ιδιαίτερα δύσκολη, θα απαιτήσει πολύ χρόνο (δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί) και την χρησιμοποίηση μεγάλου αριθμού στρατευμάτων, τα οποία θα πρέπει να παραμείνουν στην πόλη, προκειμένου να την διατηρήσουν υπό τον έλεγχό τους. Ο δεύτερος πόλεμος της Τσετσενίας [\[5\]](#) διήρκησε 10 χρόνια και η πρωτεύουσά της Γκρόζνι έπεσε μετά από 45 ημέρες ανελέητων βομβαρδισμών.

Η παροχή πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο από τις ΗΠΑ, είναι ζωτικής σημασίας για τους Ουκρανούς.

Η αυταρχική διοίκηση του Πούτιν στερεί από τους επιτελείς του, την ευελιξία προσαρμογής στις μεταβαλλόμενες καταστάσεις των πολεμικών επιχειρήσεων.

Η διεθνής κινητοποίηση παρέχει στους Ουκρανούς υλική και ψυχολογική υποστήριξη. Οι αντιαεροπορικοί πύραυλοι STINGER και τα αντιαρματικά JAVELIN έχουν επιφέρει σημαντικές απώλειες στις ρωσικές

δυνάμεις. Σύμφωνα με τα ξένα ειδησεογραφικά πρακτορεία έχουν αποσταλεί 17.000 αντιαρματικά όπλα και 2.000 αντιαεροπορικοί πυραυλοι.

ΑΝΤΙΑΡΜΑΤΙΚΟ JAVELIN

ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ STINGER.

Η Δύναμη της εικόνας από την άμεση μετάδοση των εχθροπραξιών λειτουργεί προς όφελος των Ουκρανών.

Το πεπρωμένο του Βολοντίμιρ Ζελένσκι του επιφύλαξε να αφήσει το αποτύπωμά του στην ιστορία και να υποβληθεί στην πιο σκληρή δοκιμασία με έπαθλο την αθανασία. Όσο παραμένει στη θέση του η άμυνα θα συνεχίζεται. Ο θάνατος, η σύλληψη, ή ανατροπή του, είναι πολύ πιθανό να οδηγήσει στην παράδοση των Ουκρανών.

Ο Πούτιν, πέρα από τα οφέλη από την κατάληψη της Ουκρανίας, θέλει να αναδειχθεί σε ηγέτη παγκοσμίου εμβέλειας και να ξαναποκτήσει η Ρωσία μέρος από την αίγλη της ΕΣΣΔ. Δεν επιθυμεί επίσης η χώρα του να συνορεύει με μια ακόμη φιλελεύθερη δημοκρατία, με τους πολίτες της να απολαμβάνουν τα αγαθά της ελεύθερης οικονομίας.

Η έκβαση του πολέμου θα κριθεί από την αντοχή των εμπόλεμων. Ανεξάρτητα της τεχνολογικής προόδου ο ανθρώπινος παράγοντας είναι το βασικό κριτήριο των πολέμων και η ανθρώπινη θέληση αποτελεί το μυστικό της νίκης. **Ηττημένος είναι αυτός που αναγνωρίζει την ήττα του.** Στην ιστορία υπάρχουν αυτοί που παραδίδονται και αυτοί που προτιμούν να πέσουν μαχόμενοι. Η ιστορία επιβραβεύει την ηρωική προσπάθεια, περισσότερο από την νίκη που είναι απότοκος μιας συντριπτικής υπεροχής.

Τον πόλεμο τον αποφασίζουν οι πολιτικοί ηγέτες, τον διεξάγουν όμως οι στρατιωτικοί. Από την στιγμή που θα εξέλθει το πρώτο βλήμα από την κάνη, καμμία δύναμη επί της γης δεν δύναται να μεταβάλει τον

συσχετισμό των δυνάμεων, να τροποποιήσει τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά, τις δυνατότητες των όπλων, ή την αυτονομία των μέσων. Οι στρατιωτικοί οφείλουν να σχεδιάζουν βασιζόμενοι στα πραγματικά δεδομένα και όχι υποτασόμενοι στις επιθυμίες των πολιτικών τους προϊσταμένων. Οι πολιτικοί πρέπει να ενεργούν αφού λάβουν υπόψη τους, τις εισηγήσεις των στρατιωτικών.

Εξακολουθεί δυστυχώς να ισχύει στην εποχή μας, ότι η στρατιωτική βία αποτελεί το έσχατο, αλλά το πλέον πειστικό επιχείρημα στην άσκηση της εξωτερικής πολιτικής. Οι περισσότερες από τις πολεμικές συγκρούσεις των τελευταίων 30 χρόνων προκλήθηκαν από κράτη με αυταρχική-δικτατορική διοίκηση(Αφγανιστάν, Υεμένη, Ιράκ, Συρία, Λιβύη, Ρωσία κ.α). Το δημοκρατικό πολίτευμα με όλα τα προβλήματα του στηρίζει την λειτουργία του στη συνταγματική νομιμότητα και όχι στην βούληση του ενός.

Η έκβαση του Ρωσο-ουκρανικού, όπως και κάθε πολέμου έχει τρία πιθανά αποτελέσματα:

i. Την πλήρη επικράτηση της Ρωσίας και την άνευ όρων παράδοση της Ουκρανίας. Για να συμβεί αυτό, θα πρέπει να αποχωρήσει από το προσκήνιο ο Ζελένσκι, να σταματήσει η βοήθεια προς τους Ουκρανούς, ή να ενισχυθούν κατά πολύ οι ρωσικές δυνάμεις. Ενδεχόμενη ήττα των Ουκρανών θα τους στερήσει περαιτέρω εδαφικές περιοχές, κυρίως προς τον Εύξεινο Πόντο(Μαύρη Θάλασσα).

ii. Την αποχώρηση των Ρώσων από την Ουκρανία. Δύναται να πραγματοποιηθεί, εάν ανατραπεί ο Πούτιν, ή εάν γιγαντωθεί η αντίδραση στο εσωτερικό της Ρωσίας λόγω των ανθρώπινων απωλειών και των επιπτώσεων από τις οικονομικές κυρώσεις της Δύσεως.

iii. Την κατάπαυση των εχθροπραξιών και την επίλυση των διαφορών τους μέσω της διπλωματικής οδού, λόγω κοπώσεως από την συνέχιση των εχθροπραξιών. Η "Κόκκινη Γραμμή" τον Πούτιν φαίνεται να αφορά στην αναγνώριση της προσαρτήσεως της Κριμαίας και της αυτονομίας των Ντονέσκ και Λουγκάνσκ. Κατά την εκτίμησή μου αυτό το ενδεχόμενο συγκεντρώνει τις περισσότερες πιθανότητες. Το τραγικό θα είναι να κατάρθουν σε μία συμφωνία την οποία θα μπορούσαν να είχαν επιτύχει εξ αρχής, αποφεύγοντας τα χιλιάδες θύματα και τις εκτεταμένες καταστροφές.

Στην ζωή όμως υπάρχει πάντοτε ο απρόβλεπτος παράγοντας και τίποτα δεν είναι αναπόφευκτο. Βιώνουμε την ιστορία και παρακολου-

Θούμε «το μετέωρο βήμα του Πούτιν», θα το ολοκληρώσει; θα κάνει πίσω; θα χάσει την ισορροπία του; Αναμένουμε.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Όλα τα παραπάνω εξετάσθηκαν με δύο προϋποθέσεις:

1. Η σύρραξη δεν θα κλιμακωθεί με την εμπλοκή και άλλων κρατών.
2. Δεν θα γίνει χρήση πυρηνικών όπλων για οποιανδήποτε αιτία.

Μετά από πολλούς πολέμους ανά τον κόσμο, ο Ρωσο-ουκρανικός πρέπει επιτέλους να μας αφυπνίσει, γιατί δοκιμάζει την πνευματική μας ωριμότητα και τις αντοχές του πολιτισμού μας. 300.000 χρόνια μετά την εμφάνιση του "σοφού ανθρώπου(homo sapiens), σε σχέση με τα 14 δισεκατομμύρια χρόνια από την από την γέννηση του σύμπαντος[μεγάλη έκρηξη(Bing Bang)], βρισκόμαστε ακόμη στην παιδική μας ηλικία. Θα πρέπει να περιμένουμε πολύ μέχρι την ενηλικίωσή μας.

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Κρασσάς.

Παραπομπές.

[1] Ο Γκέρντ Φον Ρούστεντ(1875-1953), Γερμανός Στρατάρχης της Βέρμαχτ, ο οποίος συμμετείχε στις περισσότερες επιχειρήσεις του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ως Διοικητής Ομάδος Στρατιών, στις εισβολές της Πολωνίας(1939), της Γαλλίας(1940) και της ΕΣΣΔ. Το 1944 ο Χίτλερ τον αποστράτευσε, από την θέση του Διοικητού των Γερμανικών Δυνάμεων του Δυτικού Μετώπου.

[2] Την 03:00 της 22^{ας} Ιουνίου του 1941, 6.000 γερμανικά πυροβόλα άρχισαν να βάλουν εναντίον στόχων εντός του ρωσικού εδάφους, σηματοδοτώντας την έναρξη της μεγαλύτερης στρατιωτικής επιχειρήσεως στην ιστορία της ανθρωπότητας, με την κωδική ονομασία «Μπαρμπαρόσα». Η ονομασία προήλθε από το παρωνύμιο του Γερμανού αυτοκράτορα Φρειδερίκου Α΄, ο οποίος σκοτώθηκε το 1204 κατά την Γ΄ Σταυροφορία. Οι Γερμανοί διέθεσαν για την κατάληψη της ΕΣΣΔ 3 εκατομμύρια άνδρες, 3.350 άρματα μάχης, 7.200 πυροβόλα κατανεμημένους σε 182

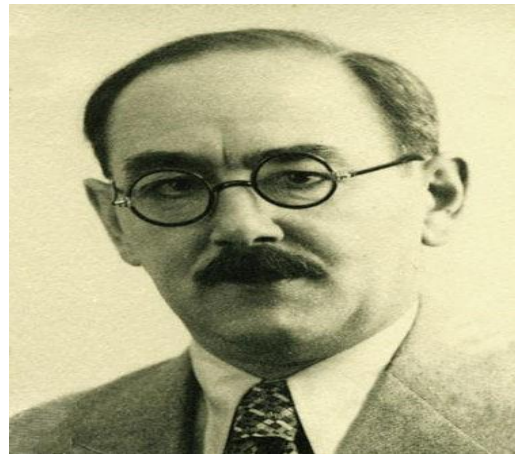
μεραρχίες [148 γερμανικές (114 πεζικού, 20 τεθωρακισμένες και 14 μηχανοκίνητες), 20 φιλανδικές και 14 ρουμανικές]. Τα στρατεύματα υποστηρίζονταν από 2.770 αεροσκάφη διαφόρων τύπων. Για την αντιμετώπιση του εισβολέως οι Ρώσοι παράταξαν 360 μεραρχίες (4 εκατομμύρια άνδρες, 11.000 άρματα μάχης, 12.000 πυροβόλα, 7.133 αεροσκάφη). Οι ρωσικές δυνάμεις, παρότι εντυπωσιακές σε αριθμούς, υστερούσαν σε μαχητική αξία. Το 80% του συνόλου των ανωτέρων και ανωτάτων αξιωματικών (35.000) είχαν εκτελεσθεί το 1937, κατά την διάρκεια των μεγάλων εκκαθαρίσεων. Ο κόκκινος στρατός μειονεκτούσε σε θέματα τακτικής, τεχνικής υποστήριξης, επικοινωνιών και επιτελικού σχεδιασμού.

[3] Την 23^η Οκτ. 1956 στην Βουδαπέστη, 20.000 φοιτητές, τραγουδώντας τον εθνικό ύμνο, διαδήλωσαν με αίτημα παροχή περισσότερων ελευθεριών και την απομάκρυνση του σοβιετικού στρατού από την Ουγγαρία. Η διαδήλωση κατέληξε στο κοινοβούλιο με τους διαμαρτυρόμενους να έχουν αυξηθεί σε 300.000, οι οποίοι αιτούνταν την επιστροφή του μεταρρυθμιστή πολιτικού Ίμρε Νάγκυ και την αφαίρεση του «κόκκινου αστεριού» από το κτίριο. Η διαδήλωση μετατράπηκε σε εξέγερση, όταν η αστυνομία έκανε χρήση των όπλων της, για να απαγορεύσει την είσοδο διαδηλωτών στον ραδιοφωνικό σταθμό. Οι εξεγερμένοι αφαίρεσαν τα κομμουνιστικά σύμβολα από την σημαία και γκρέμισαν το άγαλμα του Στάλιν. Μέλη της ασφάλειας και της κεντρικής επιτροπής του κομμουνιστικού κόμματος εκτελέσθηκαν από τους διαδηλωτές. Ο γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ουγγαρίας Έρνε Γκέρε κήρυξε στρατιωτικό νόμο, επανάφερε τον Νάγκυ στην πρωθυπουργία και ζήτησε την επέμβαση των σοβιετικών στρατευμάτων που στάθμευαν στην χώρα, για την «αποκατάσταση της νόμου και της τάξεως». Ο Γιάνος Καντάρ αντικατέστησε το Γκέρε στην ηγεσία του κόμματος. Την 24^η Οκτ. οπλισμένοι πολίτες μαζί με το προσωπικό στρατιωτικών μονάδων, που προσχώρησαν στην εξέγερση, αντιπαρατέθηκαν με τους εισβολείς σ' όλη την χώρα. Την 29^η Οκτ. οι σοβιετικές δυνάμεις αποσύρθηκαν από την Βουδαπέστη, όχι όμως από την Ουγγαρία. Την 1^η Νοεμβρίου 1956, ο πρωθυπουργός της Ουγγαρίας Ίμρε Νάγκυ διακήρυξε την ουδετερότητα της χώρας του, την αποχώρησή της από το « Σύμφωνο της Βαρσοβίας» και την διάλυση της "Αστυνομίας Κρατικής Ασφαλείας". Την 4^η Νοεμβρίου 1956, 17 σοβιετικές μεραρχίες, (200.000 άνδρες με 2.000 άρματα μάχης, υπό την διοίκηση του

Ρώσου Στρατάρχου Ιβάν Κόνεφ, στα πλαίσια της επιχειρήσεως «Άγριος Άνεμος», επετέθησαν των Ούγγρων πολιτών και στρατιωτικών, που είχαν ανατρέψει τη κομμουνιστική κυβέρνηση της χώρας τους. Ο Νάγκυ έκανε μια τελευταία δραματική ραδιοφωνική έκκληση βοήθειας προς την διεθνή κοινότητα, για την υποστήριξη μιας «ελευθέρας και νομίμου κυβερνήσεως» και κατόπιν κατέφυγε με τους συνεργάτες του στην γιουγκοσλαβική πρεσβεία. Ο Ρώσος στρατάρχης, πρώτα βομβάρδισε ανηλεώς από αέρος και από εδάφους τους Ούγγρους επαναστάτες και στην συνέχεια επιτέθηκε αποφασισμένος να εξαλείψει κάθε αντίσταση. Ο Κόνεφ αδιαφόρησε για τις απώλειες των πολιτών. Οι νεκροί των εξεγερμένων ανήλθαν σε 2.500 και σε 722 των εισβολέων. 200.000 Ούγγροι εγκατέλειψαν την χώρα τους με προορισμό χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Το βράδυ της ίδιας ημέρας ο Γιάνος Καντάρ κήρυξε την αντεπανάσταση και τέθηκε επικεφαλής της νέας κυβερνήσεως, η οποία με την βοήθεια του «Κόκκινου Στρατού» επανάφερε την "ομαλότητα και την ειρήνη" στην χώρα. Την 10^η Νοεμβρίου η ουγγρική επανάσταση υπέκυψε πλήρως στην βαρβαρότητα της κομμουνιστικής ηγεσίας της ΕΣΣΔ. Ο Νάγκυ παραπέμφθηκε σε δίκη και εκτελέσθηκε την 16^η Ιουνίου 1959, όπως και χιλιάδες άλλοι συμπατριώτες του. Τον 1989 η κυβέρνηση της Ουγγαρίας τον αποκατέστησε πλήρως και κήρυξε την 23^η Οκτωβρίου 1956 εθνική εορτή.

Βουδαπέστη 1956

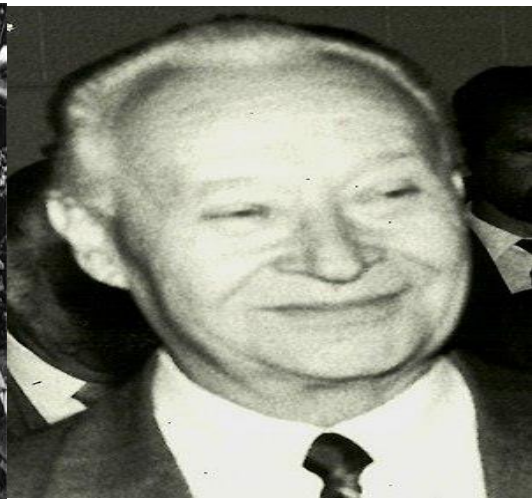
Ίμρε Νάγκυ

[4] Τον Ιανουάριο του 1968 ο Αλεξάντερ Ντούμπσεκ ανέλαβε Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Τσεχοσλοβακίας και επιδίωξε να φιλελευθεροποιήσει το κομμουνιστικό καθεστώς, δημιουργώντας «τον σοσιαλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο». Την νύχτα της 21^{ης} Αυγούστου

1968, 200.000 στρατιώτες από την Σοβιετική ένωση, την Πολωνία, την Ουγγαρία και την Βουλγαρία εισέβαλαν στην Τσεχοσλοβακία στα πλαίσια της «Επιχειρήσεως Δούναβης». Σε λίγα εικοσιτετράωρα έθεσαν υπό τον έλεγχό τους την Πράγα και τα στρατηγικά σημεία της χώρας. Για την ολοκλήρωση της επιχειρήσεως χρησιμοποιήθηκαν 800.000 άνδρες συνολικά, ενώ οι Τσεχοσλοβάκοι μέτρησαν 150 νεκρούς και 50 τα στρατεύματα εισβολής. Ο Ντούμπσεκ ανέλαβε καθήκοντα στην υπηρεσία δασονομίας.

Πράγα 1968

Αλεξάντερ Ντούμπσεκ.

[5] Ο Δεύτερος Πόλεμος της Τσετσενίας άρχισε τον Αυγ του 1999 και τερματίστηκε τον Απρίλιο του 2009. Η πολιορκία της πρωτεύουσας της Τσετσενίας Γκρόζνι διήρκεσε περίπου 2 μήνες(Δεκ. 1999-Φεβ. 2000)

Πηγή : <https://www.istorikadromena.gr/>